

ret store konsekvenser for de involverede erhverv. Det skal jeg vende tilbage til.

Inden vi kommer videre, så forholder det sig sådan, at der er en ny jordforureningslov, der forventes fremsat i foråret 1996. Såfremt denne jordforureningslov kommer til at berøre elementer, som er omfattet af det lovforslag, vi nu skal behandle, kan vi måske komme til at stå i den situation, at vi skal foretage ændringer i forhold til det, som vi nu måtte arbejde os frem til i L 153. Med baggrund i det vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke havde været muligt at afvente konklusionerne fra det udvalgsarbejde, som for tiden foregår i Jordforureningsudvalget. Hvad er det egentlig i forslaget til ændring af lov om råstoffer, som vi førstebestemmer her i dag, der er så presserende, at det ikke kan vente de få måneder, indtil dette udvalgsarbejde er overstået?

Jeg vil gerne præcisere nogle konkrete problemer, som jeg finder ved lovforslaget, og som vi også vil vende tilbage til i det kommende udvalgsarbejde.

For det første lægges der jo op til, hvad indvinding på havbunden angår, en fuldstændig omdefinering af de hidtil anvendte principper, hvor indvinding som udgangspunkt har kunnet foregå stort set overalt på havet, hvor der ikke har været udstedt et direkte forbud herimod. Lovforslag nr. L 153 vender fuldstændig op og ned på dette princip, med andre ord: vedtages dette lovforslag, så vil indvinding kun kunne finde sted i nogle geografisk afgrænsede områder, hvor der, inden tilladelse til indvinding gives, er foretaget en konkret miljøvurdering. Med andre ord vil al indvinding fra havbunden som udgangspunkt være forbudt.

Det ligner lidt situationen, når vi udliciterer omkring Nordsøen, og jeg ved ikke, om ministeren har spekuleret over, hvilken adfærd ændring det vil medføre hos de ca. 50 fartøjer, der opererer inden for dette her felt. Det behøver ikke bare nødvendigvis at være miljøhensyn, der her bliver dyrket, men helt andre, hvad skal vi sige, forretningsmæssige interesser, der pludselig kommer til at drive ønsket om at få en sokkel hist og pist til udvinding af råstoffer.

Der er lagt op til en overgangsordning, og det har vi selvfølgelig forståelse for. Det er selvfølgelig vigtigt, at en sådan overgangsordning bliver lavet i tæt samarbejde med de berørte entreprenører, som er med, og som lever af dette her.

For det andet: 6-meter-grænsen har jo tidligere været diskuteret i relation til anden lov-

givning, og nu er den altså ligeledes bragt ind i L 153. Jeg ved ikke, om det nødvendigvis er sagligt korrekt at gøre det. Jeg forstår også, der ligger dispensationsmuligheder, hvis ikke man føler, at det miljømæssigt er sagligt korrekt, men bare at konstatere, fordi der kun er 6 m, at så kan man ikke indvinde råstoffer, det vil vi ikke umiddelbart acceptere i Venstre.

Tredje punkt handler om VVM-redegørelser: Der er ingen tvivl om, at vi her får bygget en slags bureaukrati op omkring indvindingsmulighederne, og også omkostningerne herved vil vi gerne have klart defineret for disse virksomheder.

Jeg synes også, at området omkring blackboxes, altså elektroniske overvågningssystemer, måske er at gå for vidt. Jeg vil tro, at en kontrolfunktion kunne gøres mere relevant end dette overvågningsprincip, som er ganske ukendt i Danmark.

Fjerde punkt: Vi vil også gerne i Venstre sætte spørgsmålstegn ved det tidssvarende i at bibeholde en lastekapacitet for indvindingsfartøjer på maksimalt 2.000 m³. Jeg går også ud fra, der kan blive muligheder for at få dispensation for at anvende større fartøjer. Den form for regulering er ikke hensigtsmæssig.

Som det femte punkt vil jeg godt vende blikket mod de forhold, der omhandler efterbehandling af råstofarealer på fastlandet, og på sigt ser vi det som en trussel også for en fremtidig mulighed for indvinding af råstoffer, at der i lovforslaget gives ret til at stille krav om, at råstofarealer efter endt indvinding skal efterbehandles til naturformål. De områder, hvor ministeren nu kan bestemme – også fra havet – hvad råstofferne skal anvendes til, vil vi gerne have præciseret noget nærmere i det kommende udvalgsarbejde.

Som sagt et interessant initiativ, som stiller flere spørgsmål, end det besvarer, og det håber vi så udvalgsarbejdet kan råde bod på.

Eva Møller (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi umiddelbart positive over for det foreliggende lovforslags formålsparagraf, og det er vi, fordi vi gerne vil være med til at beskytte såvel miljøet som ressourcerne. Men på den anden side vil det næppe hverken være nogen overraskelse eller nogen hemmelighed for ministeren eller andre, at der er dele af dette lovforslags formuleringer, som vi i Det Konservative Folkeparti ikke er forfærdelig glade for.